

i Lovforslaget. Jeg vil straks her gøre en lille, maatte blot formel Bemærkning, og det er den, at jeg er tilbøjelig til at antage, at det er ved en Inkurie, at der blandt de andre Positioner, der skulle dele Skæbne med Galanteripositionen, er nævnt Nr. 212: Ure, thi Følgen deraf vilde være den, at Ure, ogsaa Commeure, kun komme til at svare en Told af 50 Ore pr. Pd., hvilket for et almindeligt Commeur vilde svare til 10 D. pr. Stk., medens den nu er 1 Krone. Jeg kan egentlig ikke tro, at det har været Meningen, at man vil strække sin Nedsættelse af denne Position, i det hele af Lovforslaget, ja vidt, at man ogsaa vil tage denne Position med, ja meget mindre som det allerede er en betydelig Nedsættelse, der er falden paa Ure, idet der som sagt tidligere er betalt 2 Kr. pr. Stk., og man efter Galanteritolden af 1 Kr. pr. Bund dog vil komme til at betale 20 Ore. Nu er det foreslaaet, at de skulle slippe med 10 Ore. Det synes mig er temmelig meget. Grunden til, at man har ment at burde nedsætte Tolden paa disse Ure overhovedet, er blandt andet den, at de have været Genstand for et ikke ubetydeligt Smugleri, netop paa Grund af den høje Told, og man derfor har ment, at nogen Nedsættelse kunde være rigtig. Denne synes jeg dog gaar lidt for vidt, og jeg tillader mig indtil videre at tro, at det er ved en Inkurie, at den er bleven nævnt. Af tidligere Udtalelser af mig vil det høje Ting vide, at Forslaget om, at Galanterivarer skulle betale for Fremtiden 1 Krone i Told, ikke er fremsat af mig af sikkale Grunde, i alt Fald ikke væsentlig, men at Hovedgrunden til at fremsætte Forslaget har været den, at jeg har antaget, at en meget stor Del af de Varer, der kunne komme ind under denne Bencævnelse, uden Vanskeligheder kunne tilvirkes her i Landet, og at de for den overvejende Del ville være Genstand for Haandværksfrembringelse og ikke for Storindustri. Udvalgets Flertal er gaaet ud fra den modsatte Forudsætning, at disse Genstande i det væsentlige vare Storindustriens Frembringelser. Da Forslaget imidlertid er stillet af et saa overvejende Flertal, maa jeg antage, at det vil blive vedtaget her i Tinget, og jeg anser mig ikke for berettiget til at gøre stor Modstand mod Vedtagelsen deraf, ja meget mindre som jeg ikke har gjort Regning paa, at denne Forhøjelse af Tolden fra 33 Ore til 1 Krone, vil give nogen særdeles stor Merindtægt for Statskassen. Selve Positionen med alt, hvad der slutter sig til den, er jo meget betydelig; den giver for Tiden omtrent 400,000 Kroner, men jeg

tror rigtignok, at man vilde regne fuldstændig fejl, dersom man vilde antage, at den, naar Tolden blev forhøjet fra en gammel Mark til 1 Krone, saa vilde give 3 Gange 400,000 Kroner. Jeg tror, det vil være en stor Fejlsregning, man vilde gøre sig skyldig i. Det er endog saa muligt, at den lavere Told vilde give ligesaa stort Udbytte som den højere, netop fordi en forhøjet Told vil fremkalde en meget livlig indenlandsk Produktion af disse Varer.

I Anledning af Vædringsforslag under Nr. 13 skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er ikke ganske rigtigt, naar man har sat dette Vædringsforslag i Klasse med den nye Bestyttelse, idet Virkningen af Vædringsforslaget ikke vil være den sædvanlige ved Forhøjelse af Bestyttelse, nemlig den, at den fordyrer Væderne. Saaledes som Vædringsforslaget er stillet, vil det jo kun gøre Raastoffet for Væden frit, medens Tolden paa den færdige Vare bliver uforandret. Det er altsaa for mig ganske klart, at Vedtagelsen af Vædringsforslaget ikke kan medføre den ubehagelige Følge, som andre Bestyttelser i Reglen give, nemlig den at de fordyre Væden for Forbrugerne. Jeg maa ogsaa tillade mig at gøre det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds opmærksom paa, at i Landstingets, i det konservative Partis oprindelige Program for en Revision af Toldloven, var ogsaa det indbefattet at gøre Raastofferne og Hjælpemidlerne for den indenlandske Industri billigere, og altsaa vil det ærede Medlem meget godt kunne stemme for dette Vædringsforslag uden at fravige, hvad han, enig med os andre, i ældre Tid har fastholdt som det rigtige Princip eller et af de rigtige Principper, der skulle følges ved en Toldrevision, nemlig det at gøre Raastofferne billigere for den indenlandske Industri. Det er det, Vædringsforslaget gaar ud paa. Det er ikke stillet af mig, og jeg maa fuldt erkende, at den indenlandske Industris Betydning kendte jeg ikke den Gang, jeg affattede Forslaget om en Revision af Toldloven. — Vædringsforslag under Nr. 14 maa jeg selvfølgelig fravaade, medens jeg derimod ikke kan indvende noget mod Vædringsforslaget under Nr. 15, der jo ganske stemmer overens med det, Landstingsudvalget i Fjor indstillede. Vædringsforslaget under Nr. 15 gaar ud paa, som ærede Medlemmer vide, at nedsætte Tolden paa brændt Kalk fra 2^{10} Ore til 1^{10} Ore. Forslaget under Nr. 14 gaar derimod ud paa at ophæve den foreslaaede Told paa Cement og brændt Kalk og berøve en tredje Vare, nemlig Kridt, den ubetydelige Bestyttelse, det nu har. Nu er Bestyttelsen 1 Stilling eller godt og vel 2